

Sag. Naar den højtærede Minister talte om, at den Omstændighed, at der fremtidig til Holbæk fra Statskassen vil blive sendt 428,000 Kr. om Aaret til Officerslønninger og Soldaterlønninger o. s. v., var Vidnesbyrd om, at denne Kommune ikke har noget særligt Krav paa at faa Skatten forhøjet for de militære Befalingsmænds Vedkommende, maa denne Udtalelse unægtelig overraske, thi den højtærede Minister maa bedre end nogen anden vide, at Regeringen kræver store Indkvarteringsbidrag af vore Købstadkommuner. Landkommunerne kan man ikke paalægge at modtage militær Indkvartering. Til en Landstationsby som Haslev, hvor der fra et Mindretals Side fremsattes Ønske om at faa Garnison, kan den højtærede Minister, skønt det vist er en ret velstillet Kommune, ikke sige, at den skal modtage Indkvartering, enten den vil eller ej. Det kan han sige til Købstæderne, og det gør den højtærede Minister, og saa kræver han i Kraft af en Forordning af 1816, altsaa Bestemmelser, som blev truffene for omtrent Hundrede Aar siden, af Købstadkommunerne meget store aarlige Bidrag til Soldaternes og Befalingsmændenes Indkvartering. Derfor kan man ikke afvise dette Krav med en Henviisning til, at Garnisonen bringer Penge til en By, thi den Argumentation holder ikke Stik. Det viste sig ogsaa, at man under de Forhandlinger, som fandt Sted mellem Ministeriet og de forskellige sjællandske Købstæder, Gang paa Gang fandt det nødvendigt at understrege, at de Bidrag, som nu ydes Kommunerne for Indkvartering af Soldater, Underofficerer o. s. v., er saa urimelig lave, at en Revision af hele Indkvarteringslovgivningen burde være gaaet jævnsides med de andre Militærlove, som gennemførtes i 1909.

Der er endvidere et andet Forhold, som bør erindres her, nemlig at saavel Officerer som Underofficerer faar deres Børn gratis underviste i vore kommunale Skoler. Vi har nu i en Række af de sjællandske Købstæder gratis Mellemskole, vi har endog i den By, hvor jeg bor, gratis Realklasser. Disse har staaet aabne for Underofficerernes og de øvrige militære Befalingsmænds Børn, og vi har ikke kunnet faa ministeriel Approbation paa f. Eks. at kræve Betaling af de Skatteborgere, som indtager en privilegeret Stilling, og som ifølge Loven kun skal svare 2 pCt. Den højtærede Minister burde ogsaa som gammel Kommunalmand vide, at Garnisonen og Soldatervæsenet forøger vore Fattigudgifter i ret høj Grad. Naar man

skal til at udfinde Forsørgelseskommunen for de udenfor Ægteskab fødte Børn, er det noget, vi ved i Byraadene, at Moderens Opholdssted paa 10 Maaneders Dagen før Barnets Fødsel meget ofte var Garnisonsbyen, og derfor føler vi i Garnisonsbyerne i ret væsentlig Grad den Byrde, som Loven om Underholdsbidrag til udenfor Ægteskab fødte Børn lægger over paa Kommunen. Det er nu ikke Guld altsammen, det, man faar ind gennem en Garnison, og derfor hører jeg til dem, der som Kommunalmand, som Bypatriot, kan jeg gerne sige, ikke er begejstret for denne militære Invasion. Jeg maa derfor absolut bestride Rigtigheden af den Argumentation mod nærværende Lovforslag, som Ministeren fremkom med. Spørgsmaalet om Kommunens økonomiske Gevinst ved en Garnison vedkommer ikke i mindste Maade det her foreliggende Spørgsmaal om, hvorvidt Officererne og de militære Befalingsmænd i det hele skal være undergivet den samme Skattepligt som enhver anden Borger i vort Land. Det Krav holder jeg og Forslagsstillerne fast ved, og vi tror ogsaa, det skal lykkes at naa til at faa det anerkendt gennem Lovgivningen, selv om det ikke kan ske under den nuværende Regering og det Flertal, der i Øjeblikket har Magten her i Tinget.

Jeg skal saa gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen). Han mente i Modsætning til mig, at der virkelig var blevet arbejdet i det Udvalg, der blev nedsat om denne Sag i Fjor. Jeg skal oplyse, at Udvalget blev nedsat den 17. December 1911, og det sad lige til Rigsdagens Hjemsendelse den 8. Juni 1912. Det er ca. 6 Maanedes, og der blev, saa vidt jeg ved, ikke holdt mere end 4 Møder i det halve Aar. Det er det, det ærede Medlem fra Fredericia kalder for et virkelig alvorligt Arbejde paa at faa noget ud af denne Sag. Om han, naar han rejser ud i Landet og skal fortælle Vælgerne, hvordan vi arbejder herinde, kan faa deres Tilslutning til, at det er en god Arbejds metode, tvivler jeg lidt om.

Det ærede Medlem hævdede dernæst, at Vedtagelsen af dette Lovforslag vilde have til Følge, at vi vilde blive nødsagede til at gaa med til at yde en Erstatning fra Staten til de paagældende Personer for den Lønforringelse, som Lovforslagets Gennemførelse fører med sig. Denne Opfattelse forstaaer jeg ærligt talt ikke. Det ærede Medlem har været med til i den Tid, han har haft Sæde her i Rigsdagen, at vedtage en hel Række store, be-